

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
 בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
 שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

א געוועב פון א שפין

ווען דער מענטש האט נישט קיין עזות דקדושה. און באַמט איז דאס א גרויסע נארישקייט, ווייל דער מענטש גרייט זיך אויף א שטארקע מלחמה קעגן דעם יצר הרע, ער פֿפֿנט זיין מויל צו פֿירן קריג און אָט האַלט ער שוין נאָנט צו עפֿענען דאָס מויל און בֿרעכן אַלע ווענט און טויערן דורך זיינע רייד, און וועגן א קליינע מניעה פון חלישות הדעת א.ד.ג וועט ער זיך אָפֿהאַלטן צו רעדן! די מניעה אז ער קען זיך נישט אַרויסרעדן איז גענוי ווי די שפּין-געוועב אויף די טויער פון דער חוֹמָה, וואָס האַלט אָפּ דעם גבור פון איר אויפֿברעכן.

די מעשה איז געקומען נאָכדעם וואָס א תלמיד פון הייליגן רבין איז אריין צום רבין און געוואלט זיך אויסרעדן, אָבער ער האט נישט געקענט עפֿענען דאָס מויל זיך אַרויסרעדן דאָס האַרץ.

אמאל האט דער תלמיד באדינט דעם רבין און געהאט א גוטע געלעגנהייט צו שמועסן מיטן רבין אָבער ווידער האט ער בכלל נישט געקענט עפֿענען זיין מויל. שפֿעטער האט דער רבי געבעטן ער זאל אים דערלאנגען זיין שיק צו אַנטון לכבוד שבת, ווייל דער רבי איז דעמאלט אַרויס פון מקוה [מֶרְחֵץ]. ווען דער תלמיד האט געגעבן פאן רבין די שיק, האט דער רבי פון זיך אליין זיך אָנגערופֿן: "געוואוין זיך איין צו רעדן צום באשעפער אזוי וועסטו צו מיר אויך קענען רעדן". שפֿעטער א צייט ווען דער תלמיד האט זוכה געווען צו רעדן מיטן רבין און ווידער איז אים דאָס אָנגעקומען שווער, דאן האט אים דער רבי געזאָגט דעם אויפֿברעךמאַנטן משל פֿינעם גבור.

(ע"פ שיחות הר"ן רל"ב)

טייערע קינדער, אַסאַך מאל מאַכט זיך אין א פֿתּה וואו עס איז דא איין אינגל וואָס פֿאַררופֿט זיך אַלס דער גבור אין פֿתּה איז ער טאַקע אַן אַמֶת'ער גבור? לאַמיר צוזאַמען לערנען אַ משל פון רבין און זען...

א גרויסער גבור האט זיך איינמאל אונטערגענומען א שווערע אקציע איינצונעמען גאר א שטארקע חומה [וואנט] נאָכדעם ווען ער איז שוין אָנגעקומען צום טויער, איז געווען אויפֿן טויער א געוועב פון א שפּין [שפּין-וועבעכטס] וואָס האט פֿאַרשטעלט דעם טויער, קען דען זיין א גרעסערע נארישקייט אז דער גבור זאל צוריקציען פון זיין מלחמה נאר וועגן די נארישע שפּין-געוועב וואָס פֿאַרשטעלט דעם טויער?

"דער נמשל קענסטו שוין אליין פֿאַרשטיין", אזוי זאָגט דער רבי, און דער רבי האט געזאָגט פֿאַר איינעם פון זיינע תלמידים ווען ער האט פֿאַרציילט די משל: "ווער איז א גבור? ווער עס קען רעדן". מיטן רעדן צום באשעפער קען מען אייננעמען און געווינען אַלע מלחמות. דער רבי האט דאן צוגעלייגט: "טראָץ וואָס מען קען זיך מתבודד זיין מיטן טראַכטן, דאָס הייסט נוצן נאר די מחשבה, איז אָבער דער עיקר דאָס רעדן, דאָס מיינט זיך באַנוצן מיטן מויל".

מיר פֿאַרשטייען שוין אליין דער נמשל פֿאַר וואָס עס קומט אָן אזוי שווער אַרויסצורעדן אַלעס וואָס ליגט אויפֿן האַרץ צום באשעפער און צו די אַמֶת'ע צדיקים, דאָס קומט פון בושא און אָנגעלייגטקייט

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מְשֻׁנִים קְדֻמוֹנִיֹת

מַעֲשֵׂה י' - פּוֹן דְּעַר בְּעַרְגִּיר מִיִּטְן אַרְיִמָאן (8)

דאס פֿנים. האט מען דערזעהן. אז דאס איז גאר א מאטראס.

איז גיווארין דארט זייער א ווילדער רעש. (און דעם מאטראס האט מען אנגיפֿטשט גאנץ גוט אין פֿנים און מען האט אים ארויס גישטופֿט ווארין ער איז זיך קיין חייב ניט ווארין ער האט גאר ניט גוואוסט).

און דער רוצח האט גינומען די בת קיסר. און ער האט גוואוסט אז מען וועט אים בּוּדֵאִי נאך יאגין. איז ער ארויס גיגאנגען פון דער שיף און ער האט זיך מיט איר באהאלטן אין א גרוב וואס דארט איז גיווען רעגן וואסער ביז דער רעש וועט איבער גיין.

און די מאטראסין פון דער שיף האט ער אנגיזאגט אז זיי זאלן תיכף אפ שניידן די אנקערס און זיי זאלן תיכף אנטלויפֿן. ווארין מען וועט זיי בּוּדֵאִי תיכף נאך יאגין. און שייסין וועט מען בּוּדֵאִי ניט צו דער שיף. מחמת דער בת קיסר. ווארין זיי וועלן זיך מיינען אז זי איז דארט אין דער שיף. נאר זיי וועלן אייך נאך יאגין. איבער דעם זאלט איר אנטלופֿן תיכף. וועט מען אייך חאפֿן וואס איז. אזוי ווי דער שטייגער איז פון רוצחים. זיי קוקן אויף זיך גאר ניט (פלומר זיי זענען זיך מפקיר) און אזוי איז גיווען. סע גיווארין א גרויסער רעש. און מען האט זיי תיכף נאך גיזאגט. נאר מהאט זי דארט ניט גיפונען.

און דער רוצח האט זיך באהאלטן מיט איר אין א גרוב פון רעגין וואסער. און זיי זענען דארטין גילעגין און ער האט זי גישראקין. אז זי זאל ניט שרייען. כּדי מענשן זאלן ניט דערהערין.

און ער האט צו איר אזוי גיזאגט. איך האב מיר מוסר נפֿש גיווען פון דיינעט וועגין כּדי איך זאל דיך חאפֿן.

אמאל איז זי צו אים גיקומען. איז ער גיגאנגען און האט איר אויף גיעפֿינט דאס חדר וואס דארט זענען גישטאנען די גילדינע פייגיל וכו' האט זי גיזעהן סע איז זייער א ווילד חידוש.

און די איבריגע מענשן וואס זענען מיט איר גיווען (דהיינו די וואך וכו') האבן אויך גיוואלט אריין גיין אין דעם חדר. האט ער גיזאגט. גיין גיין. דאס ווייז איך ניט קיין שום מענשן נאר דיר. ווייל דו ביסט דעם קיסר'ס טאכטער. אבער פאר אנדערע וויל איך דאס גאר ניט ווייזן. איז זי אליין אהין אריין גיגאנגען.

איז ער אויך אריין גיגאנגען אין דעם חדר אריין. און ער האט פארשלאסן די טיר. און ער האט גיטאן פראסטן און האט גינומען א זאק און האט זי מיט גיוואלד אריין גילייגט אין זאק אריין. און ער האט פון איר אראפ גינומען אלע אירע קליידער. און ער האט אנגיטאן די קליידער א מאטראס און ער האט אים פארהאנגען דאס פנים און האט אים ארויס גישטופֿט און ער האט צו אים גיזאגט. גיי. און דער מאטראס ער ווייסט גאר ניט וואס מיט אים טוט זיך.

און תיכף ווי ער איז ארויס גיגאנגען און דאס פנים איז אים גיווען פאר האנגען. און דאס חיל (דהיינו די וואך) האט נישט גוואוסט. האבן זיי אנגיהויבן מיט אים צו גיין תיכף. זיי האבן גימיינט אז דאס איז די בת קיסר. און דער מאטראס איז גיגאנגען מיט דעם חיל וואו זיי האבן אים גיפירט. און ער האט גאר ניט גוואוסט ווי ער איז אין דער וועלט.

ביז ער איז גיקומען אין דעם חדר אריין וואס די בת קיסר איז דארט גיזעסין. האט מען אים אפ גידעקט

און אז איך זאל דיר ווידער אן ווערין. איז מיין לעבין
ביי מיר גאר ניט ווערט. ווארין ווייל דו ביסט שוין ביי
מיר אין די הענט. אז איך זאל דיר ווידער אן ווערין.
און מע זאל דיר אפנעמען פון מיר. איז שוין מיין לעבין
ביי מיר גאר ניט ווערט. דרום ווי באלד דו וועסט נאר א
גישריי טאן. וועל איך דיר תיכף דערנווארגן. און לאז
זיך שוין מיט מיר טאן וואס סע וועט זיך טאן. ווארין
איך בין שוין ביי מיר גאר ניט ווערט.

האט זי מורא גיהאט פאר אים (פלומר די בת קיסר וואס זי
איז גילעגן אין דעם גרוב מיט דעם רוצח האט מורא גיהאט צו
שרייען ווייל דער רוצח האט זי גישראקן) דערנאך איז ער
ארויס גיגאנגען פון דארט מיט איר.

און ער האט זי גיפירט אין שטאט און זיי זענען
גיגאנגען און גיגאנגען און זיי זענען גיקומען צו איין
ארט. און דער רוצח האט פארשטאנען אז דארט זוכט מען
אויף.

האט ער זיך מיט איר ווידער באהאלטן. אין א מקוה.
און דער נאך איז ער פון דארט אויף ארויס גיגאנגען
און איז גיקומען צו איין אנדער ארט האט ער זיך
דארט אויף מיט איר באהאלטן אין איין אנדער
וואסער און אזוי האט ער זיך מיט איר באהאלטן אלע
מאל אין איין אנדער וואסער.

ביז ער האט זיך מיט איר באהאלטן אין די אלע זיבן
ערליי וואסערן וואס דער בערגער האט זיך באהאלטן מיט
איר מוטער פנ"ל. וואס דאס זענען די זיבן עדות פנ"ל.

ביז ער איז גיקומען מיט איר אויף דעם ים. האט דער
רוצח דארט גיזוכט כאטשע א קליין שיפל פון די וואס
חאפן פיש כדי ער זאל מיט איר אריבער. האט ער
גיפונען א שיף.

האט ער גינומען די בת קיסר. און ער האט זי ניט
גיארפט ווארין ער איז גיווען א סריס פנ"ל. נאר ער
האט גיוואלט זי פארקויפן צו איין מלך. און ער האט

מורא גיהאט טאמער וועט מען זי אוועק חאפן ביי
אים.

איז ער גיגאנגען און האט זי אנגיטאן אין קליידער פון
א מאטראס. האט זי אפנים גיהאט ווי א זכר. און דער
רוצח איז מיט אים גיפארן אויף דעם ים (דהיינו מיט דער
בת קיסר וואס מיר רופן זי אן בלשון זכר מחמת דער רוצח האט זי
אזוי פארשטעלט פנ"ל)

איז גיקומען א שטארעם ווינט און האט אוועק גיטראגן
די שיף צו איין בארטן און די שיף איז צו בראכן גיווארן
און זיי זענען גיקומען צו דעם בארטן וואס דארט איז גיווען
די מדבר וואס דארט איז גיזעסן דער בחור הנ"ל.

ווי זיי זענען אהין גיקומען. און דער גזלן איז גיניט
גיווען אין וועגן אזוי ווי זייער סדר איז האט ער
גיוואוסט. אז דא איז איין ארט פון מדבר. וואס קיין
שיפן קומען אהער ניט. איבער דעם האט ער דא שוין קיין
מורא ניט גיהאט פאר קיין שום מענשן האט ער זי גילאזט.

זענען זיי גיגאנגען (דהיינו דער רוצח און די בת קיסר) דער אהער
און דער אהער זיי זאלן זיך זוכן עפעס עסן. האט זי
זיך דערווייטערט פון דעם גזלן. און דער גזלן איז
גיגאנגען אין זיין וועג. און ער האט דערזעהן אז זי איז ניט
דא לעבן אים. האט ער אנגיהויבן צו שרייען צו איר.

און זי האט זיך מיישב גיווען. און האט אים גארניט
גיענפערט. ווארין זי האט זיך גיטראכט. מיין סוף איז
זיך ער וועט מיר פארקויפן. נאך וואס זאל איך אים
ענפערן אויב ער וועט ווידער אנקומען צו מיר. וועל
איך אים ענפערן. איך האב ניט גיהערט. בפרט הרגענען וויל
ער זיך מיר ניט. ווארין ער וויל זיך מיר פארקויפן.

האט זי אים ניט גיענפערט. און זי איז ווייטער גיגאנגען.
און דער גזלן האט זי גיזוכט אהין און אהער און ער
האט זי ניט גיקאנט גיפינען. און ער איז ווייטער
גיגאנגען און ער האט זי אלץ נישט גיקאנט גיפינען.
און מן הסתם האבן אים חיות רעות אויף גיגעסן.

לאמיר זיך פאר הערן

די צענטע מעשה - דער בערגיר מיטן ארימאן (8)

- אין די אלע זיבן וואסערן וואס דער בערגיר האט זיך באהאלטן מיט איר מוטער.
- אין א גרוב און אין א מקוה
- 1. **וועלכע קליידער האט דער רוצח אנגעטון די טאכטער פון קיסר?**
 - מיט קעניגליכע קליידער און זי האט אויסגעזען ווי א קעניגין
 - מיט קליידער פון א מאטראס און זי האט אויסגעזען ווי א זכר
 - מיט צוריסענע קליידער און זי האט אויסגעזען ווי א ארימאן
- 2. **וואס איז געשען מיטן שיף אינמיטן וועג?**
 - א שטורעם ווינט האט עס צובראכן
 - עס האט זיך איבערגעדרייט
 - גולנים האבן עס בארויבט
- 3. **וואו זענען אנגעקומען דער רוצח און די טאכטער פון קיסר, ווען זיי זענען אראפ פון שיף?**
 - צו א פוסטע מדבר
 - צו די מדבר וואו דער קעניג געפינט זיך דארט
 - צו די מדבר וואו דער זוהן פון בערגיר געפינט זיך דארט
- 4. **וואס האט זי געטון ווען דער רוצח האט געשריגן צו איר?**
 - זי האט אים געענטפערט
 - זי האט אים נישט געענטפערט
 - זי האט זיך באהאלטן אונטער א בוים
- 5. **האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?**
 - יא
 - נײן
 - א חלק

- 4. **וואס האט ער איר באוואזן איינע פון די מאלן וואס זי איז צו אים געקומען?**
 - זילבערנע כלים וואס ער האט געהאט
 - די צימער וואס דארט זענען געשטאנען די גאלדענע פייגעלעך
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- 5. **וואס האט דער רוצח געטאן ווען ער איז אריין אין צימער מיט די טאכטער פון קיסר?**
 - ער האט איר מיט געוולאד אריין געלייגט אין א זאק
 - ער האט אראפ גענומען אירע אלע קליידער און האט עס אנגעטאן פאר א מאטראס און פארדעקט זיין פנים
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- 6. **וואס האט מען געטאן פאר'ן מאטראס נאכדעם וואס מ'האט געזען אז ער איז אנשטאט די בת קיסר?**
 - מ'האט אים פארשיקט
 - מ'האט אים גע'הרגיעט
 - מ'האט אים אנגעפאטשט גאנץ גוט אין פנים און מ'האט אים ארויס געשטופט
- 7. **וואו האט זיך דער רוצח ערשט באהאלטן מיט די טאכטער פון קיסר?**
 - אין א גרוב מיט שלענג און עגדיסן
 - אין א מקוה
 - אין א גרוב מיט רעגן וואסער
- 8. **אין וועלכע פלעצער האט זיך דער רוצח באהאלטן מיט די טאכטער פון קיסר?**
 - אין זיבן פלעצער, א גרוב, מקוה, היילן, פעלדער, וועלדער, מדבריות, טייכן.

טיפער געטראכט

וואס האט דער רוצח געזוכט? - ער האט דאס געטרופן?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

אויף וועמען נאך ווערט דערמאנט ביי די מעשה אז ער איז א "רוצח" ?
האט דער בחור (הבן הבערגיר) אָנגײהױבן צו רײדן מיט פֿעס און האָט גײזאָגט. דער רוצח.
ביי וואסארא נאך א מעשה ווערט דערמאנט "רוצח" ?
סוף מעשה ממלך וקיסר: ווארין היינט איז נאך גיווען אין דער שיף דאס גרויסע עשירות פון די רוצחים כנ"ל במעשה של הבעל תפילה: זיי האבן זיך אויס גיקליבן אז רציחה איז דער תכלית.

דעם רבינ'ס
אעשיות